

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

De oue cente sima, & decima dragma perdita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DOMINICA TERTIA
POST PENTECOSTEN.

503

De oue centesima, & decima drachma perdita.

MATTH. XVIII. LVC. XV. ANNO XXXIII.

In cxxx. imaginem adnotat iuncula.

cxxx.
65.

A. Locum ubi fuerat Ioannes baptizans ad Bethabaram trans Iordanem.	F. Pastor inquit ouem oberrantem.
B. IESVS cum Discipulis.	G. Inuentam reportat humeris ad ouile gaudens.
C. Accedunt ad IESVM Publicani & peccatores & cum audiunt.	H. Domum rediens, conuocat & inuitat ad congratulandum amicos.
D. Obmurmurant Pharisæi & Scriba, idq; fastidiosi.	I. Accensa lucerna mulier euerit domum, & inquit decimam drachmam amissam.
E. Nonaginta nouem oues ad caulas relictas in deserto, una perdita.	K. Inuenta ea conuocat amicos, & inuitat ad sibi congratulandum.

EVANGELIUM MISSÆ.

LVC. XV.

ERant autē appropinquantes^b ei^c Publicani & peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant Pharisæi & Scribæ dicentes; quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Et ait ad illos parabolam istam, dicens, Quis ex vobis homo qui habet centum oues, & si perdiderit vnā ex illis, nōne dimittit^c nonaginta nouem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inueniat illam? Et cū inuenerit eam, ^b imponit in humeros suos gaudens: & veniens domum^b conuocat amicos & vicinos, dicens illis, Congratulamini mihi, quia inueni ouem meam quæ perierat. Dico vobis, quōd ita gaudium erit in cælo super vno peccatore pœnitentiam agente, quā super nonaginta nouem iustis, qui non indigent pœnitētia. Aut quæⁱ mulier habens drachmas decem, si perdiderit drachmam vnā, nōne accendit lucernam, & euerit domum, & quær̄ diligenter donec inueniat? Et cū inuenerit, conuocat^k amicas & vicinas, dicens, Congratulamini mihi, quia inueni drachmam quam perdideram. Ita dico vobis, gaudiū erit coram Angelis Dei super vno peccatore pœnitentiam agente.

AD NO-

ADNOTATIO.

A. Locus ubi fuerat Ioannes baptizans trans Jordanem ad vicum Bethabaram in tribu Ruben: hic & hanc parabolam dixit Christus, & illam prodigi adolescentis.

B. IESVS cum Discipulis

C. Accedunt ad IESVM Publicani seu Telonarij, qui vectigalia publice redimebant, & publica auctoritate exigebant: accedunt peccatores, qui maiori quam illi infamia laborabant, propter lucra quod exercebant, inquitatem, vel plane alij peccatores.

D. Quidam murant Pharisei & Scribae siue Doctores, Pharisaei stultitia & ambitione fastidientes, quod IESVS Publicanos & peccatores acciperet familiariter, & amice cum eis comederet.

E. Nonaginta nouem oues in deserto reliquit a Pastore ad caulas.

F. Pastor inquit ouem aberrantem.

G. Inuenit am, & humeris suis impositam, reportat ad ouile gaudens.

H. Veniens domum, conuocatis amicis & vi-

cinis gaudium suum de inuenta oue renouat, inuitat amice omnes ad congratulationem.

I. Ascensa lucerna euerit domum mulier, quae decem unam drachmam amiserat, sex scilicet obulos, & quaerit anxie suam drachmam: non uerit autem solum, sed totam domum suspellectilem emouet & transmutat, ut diligentius inuestiget. Itaque uehementius dixit interpres quam Graece est, quod id est euerit, quod ipsum si sedulitate mulieris exprimere uolumus, in, euerit, est.

K. Inuenta tandem drachma conuocat amicos & uicinas, narrat letas se drachmam inuenisse, & ad gratulandum sibi eas inuitat. Excellentius huius Euangelij est ac suavis doctrina, qua docet omnes Christus, ut singuli pro sua facultate & statu incumbant ad reuocandos peccatores ad penitentiam & uitam Christianam sinceritatem sectandam, & contemnendas esse hominum peruersorum qui haec officia derident, stultas obuium rationes, singularem animi exultatione esse in huiusmodi operationum prouentu in Christo.

MEDITATIO.

Tves, bone & magne IESV, homo ille, qui e centum tuis ouibus, ad perditam unam, dimissis nonaginta nouem in montibus & deserto, uenisti, eam qua suuisti, inuenisti, tuis humeris impositam ad ouile reportasti, & conuocatis amicis & uicinis tuis, gaudium celebrauisti de salute ouis illius. Intellego quidem, benigne IESV ad te referri parabolam, sed caligat intellectus ad sublimitatem eius & maiestatem obsecro, illam mihi exponere. Indignus omnibus modis ego sum, Domine, cui hoc praefices, sed tu dignus qui indignorum miserearis. Audi igitur. Creauit ego in initio nouem Angelorum ordines, cum nulla esset creatura, simul creauit caelum empyreum proprium eorum locum, ubi eos quasi in deserto collocaui & montibus, terra in creati, & elementa, & alia propter hominem, quem sexto die creauit: dicuntur oues nonaginta nouem illi ordines propter numeri eorum amplitudinem, una ouis praeter illas species humana, Angelos enim praeter hominibus decui esse numero ampliore multo, ut longe erant natura perfectiores. Deseruit quidem ouile ma-

gna Angelorum multitudo ex omnibus ordinibus, nullis tamen in eger ordo fuit apostata: ideo mea iustitia, prouidentia, & bonitate exigente transfuga deurbati de caelo sunt, alij confirmati in gratia, donati Paradiso. Centesima illa ouis fuit ad ouile recepta: gratia enim mea Adam ornauit iustitia originali & donis: hinc rem deseruit meum ouile, & Angelorum meorum societate. Postulauit mea misericordia, ut ne tota haec natura, qua in eo homine erat uicem posita, periret: prouidentia & iustitia, ut penas daret suae praeruaricationis: ita & illum, & progeniem totam de delicijs paradisi eiecit, priuauit gratia, iustitia originali, & donis, subdidi laboribus innumeris & difficultatibus, tum morti. Erat illa ouis perdita & deplorata, nec per se poterat ad ouile, & Angelorum communionem redire. Ibi uero effulsit Patris mei misericordia, & sancti Spiritus. Ego destinatus sum qui illam ouem quaererem errantem & perditam, & ad caulas nostras reportarem: & qua ratione id facerem, in aeternitate nostra sancitum est; ut in temporum plenitudine ouis ego fierem, & nume-

numerum centesimum ouium implem: vt homo videlicet ipse fierē, hoc est, singularem humanitatem assumerem per Spiritum sanctum ex Virgine, in suppositi & personæ meæ diuinæ vnitate. Quod cum esset factum, restituta quidem erat natura humanitatis; hæc enim fuit prima inuentio ouis pro deperdita; quam enim assumpsi humanitatem, ea nec in se, nec Adam primo homine aberrauerat, atque adeo supra omnes Angelos fuit purissima atque sacrosancta, ramentis misit me Deus in similitudinem carnis peccati. Hæc carnem leuauit sancta Trinitas ad vnionem hypostaticam meæ personæ, & verā idiomaticam communicationem antequam in se esset suppositum. Itaque erat humana natura in mea humana natura restituta; verum fuit meæ & Patris misericordia, vt per meam humanitatem alijs hominibus salutem afferrem, & eos ad ouile nostrum reportarem. Id verò feci, non tantum pro hominibus Patrem orans, (quod fat alioqui esse poruisset) sed volui humeris meis portare omnium hominum errores, infirmitates, peccata: id enim feci tollens crucē, cruci affixus pro hominibus. Ita non solum per incarnationem meam restitui humanam naturā, sed etiam ampliori misericordia homines prosequutus, quod in me fuit, omnes homines à peccatis in iustitiam & spiritus libertatem asserui. Cum enim pro omnibus meam passionem & crucem Patri obruliffimè sufficenter, simul pro ijs qui fat erant superque ad rescindendas Angelorum ruinas, hoc est pro prædestinatis efficaciter obruli crucē meā: quo factum est, vt eorum Angelorum, qui è singulis ordinibus ouile meū deseruerāt, fedes omnes hominibus implerentur, & crederet ouile meum ad vniuersum numerum suum & integritatem. O mysteria! ô misericordiā, pietatem, sapientiam, patientiam omni laude & veneratione superiorē! Implesti cor meū, Domine, tua virtute & suauitate. Sed quo pacto nonaginta nouem oues dimisisti in deserto & montibus? quænam est ista eremus? qui montes? Dimisi illas per incarnationem meam, per quam descendi de cælo in terram, cum alioqui nec Angelos dimiserim vnquam, nec cælum secundum diuinitatem, sed in ea semper & fuerim vbique præsentissimus, & impleuerim omnia; vt nihilominus Angeli meæ diuinitate in cælo fruerentur. Immensus fuit ille meus descensus, quo immensus factus sum certa mensura, immortalis & æ-

ternus, mortalis & in tempore. Eremus mea in cælo est illa speciosissima & fructuosissima, vbi Patrem, me, & Spiritum sanctum vnice contemplabantur Angeli, in secessu infinitæ diuinitatis, seclusa omni creatura: mōtes verò Trinitatis vnus Dei sunt altitudines & perfectiones infinitæ. Dimisi igitur Angelos in cælo, sed in deserto & montibus meæ diuinitatis. Ad huiusmodi autem desertum, ad hos montes aspirantes Sancti mei in terra, ad desertum contemplationis contendunt, & *Osai 2.* montes meos; & se existimant felices, si desertum omni pura creatura, ad meam solitudinem, & solum me, & Deum Patrem meum secedant, & Spiritum sanctum, & in nostris montibus pascantur. Sis tu benedictus in secula sempiterna bone IESV. Verum quid est, magne IESV, quod rursus facis hominem deperditam drachmam, & mulierem inducis sollicitè & accuratè drachmam illam inquirentem, vt lucem accendat, & euertat domum? Homo numisma Dei fuit creatus; illi enim suam imaginem Deus impressit & similitudinem, gratia, donis, & virtutibus illum ornauit. Pretiosum fuit homo numisma, & eo valore & gratia, qua mereri posset vitam sempiternam; amisit per peccatum dona & gratiam, similitudinem Dei deformauit, remansit in eo imago Dei, sed inualida & obscura; hæc fuit restituenda atque illustranda. Id egit Deus veluti mulier illa, quæ antequam *Isa. 66.* parturiret peperit: neque enim qui alios parere facit, ipse non peperit; nec qui alijs generationem tribuit, ipse sterilis fuit. Generauit igitur Deus Pater me in æternitate sua; & hoc infinitum illud lumen est, quod ante *Pf. 110.* Luciferum accendit: deinde in plenitudine temporum humanitatem meam hoc lumine verbi mei accendit perfectissimè, per hypostaticam vnionem; & adhibita hac luce quæsiuit Deus drachmam. Sed quo pacto euertit domum? Commouit cælum & terrā, mare & aridam, *Aggai 2.* mouit omnes gentes, subuertit solum regnorum, & cōtriuuit fortitudinem regni gentium. Verum hac commotione alia fuit commotio maior, mei labores, passionem, mors. Quid enim in me non fuit commotum? fuit afflictum corpus, anima, vita, in meis tribulationibus, molestijs, angustijs, fame, siti, lachrymis, sudore, impropertijs, colaphis, alapis, irrationibus, cōtumelijs, vulneribus, in emotione & luxatione ossium meorum. Sic drachmā deperditam quæsiuit Pater meus & inue-

nita genus humanum, quod perierat, inuē-
rum est, restitutum, redemptum, ac celo af-
fertum & vitæ sempiternæ. Quæ autem per
me Pater, quæ ego in oue & drachma queren-
da atque inuenienda egil, ea non solum ad
tempus vitæ meæ temporalis pertinēt, sed ad
omne tempus; inde enim vis diuina ad om-
nes hominum generationes permeauit: ita

Apoc. 13. dicor ego à Ioanne occisus ab origine mundi;
vt fui in prauisione diuina arque acceptio-
ne. O ineffabilem Dei misericordiam & sa-
pientiam! Sed quum hæc audio, sancte I E-
S V, video ingentem nobis esse impositam
necessitatem hæc Dei mysteria imitandi: non

Ecc. 17. solum quia vnicuique mandauit Dominus
de proximo suo, sed quod nostra hæc est vo-
catio & vitæ institutum, vt ouem deperditam
inquiramus, & ad ouile tuum reportemus
nostra diligentia & industria, nostris labori-

bus; tum vt simul drachmam amissam qua-
ramus accenso lumine: tuæ doctrinæ summa
solicitudine, nullumque non moueamus la-
pidem, vt illum tandem inuestigemus, & cu-
remus nostro ministerio in re, vt imago Dei
in illa restitueretur, quæ erat obscurata, & refi-
ciatur similitudo, tum illi suus valor diuinitus
restituatur & augeatur. Quis ad officia hæc
præstanda non se agnosceret supra quam dici
potest ineptum & inutilem, si misericordia
tua eum nõ adiuuet, & vim à te non accipiat,
magne I E S V? En in miserationibus tuis
multis prosterneamus preces nostras ante fa-
ciem tuam, non in iustificationibus nostris;
exaudi nos Domine, placare Domine, atten-
de & fac; vt ne propter nostra peccata & des-
tium pereant animæ, pro quarum salute fan-
guinem tuum profudisti & vitam. Amen.

Dm. p.

DOMI-

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]